

R O Z H O D N U T Í

Kárný senát Nejvyššího správního soudu jakožto soudu kárného složený z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, LL.M., členů JUDr. Jiřího Zavázala a Mgr. Michaela Květa a přísedících JUDr. Jana Jakovce, Mgr. Olgy Rosenkranzové, Ph.D. a JUDr. Milana Kyjovského projednal v ústním jednání dne 11. 10. 2021 kárný návrh ze dne 12. 5. 2021, doručený kárnému soudu dne 14. 5. 2021, kárné navrhovatelky: **předsedkyně Městského soudu v Praze JUDr. Jaroslava Pokorná**, sídlem Spálená 6, Praha 2, proti kárně obviněnému: **JUDr. Pavel Benda, soudce Městského soudu v Praze**, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 314r odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), přiměřeně aplikovaného v kárném řízení dle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, na návrh kárného navrhovatele

s e s c h v a l u j e d o h o d a o v i n ě a k á r n ě m o p a t ř e n í ,

která byla uzavřena v Praze dne 7. 10. 2021 mezi kárnou navrhovatelkou, předsedkyní Městského soudu v Praze JUDr. Jaroslavu Pokornou a kárně obviněným soudcem Městského soudu v Praze JUDr. Pavlem Bendou,

a

JUDr. Pavel Benda,

nar. X,

soudce Městského soudu v Praze,

s e u z n á v á v i n n ý m

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

ž e

zaviněným porušením svých povinností podle § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve spojení s § 2 odst. 4 trestního řádu způsobil v období od 24. 4. 2019 do 4. 5. 2021 nedůvodné průtahy v níže uvedených trestních věcech, vedených u Městského soudu v Praze pod:

- 1) sp. zn. 1 T 2/2015 od 24. 4. 2019 do 4. 5. 2021,
- 2) sp. zn. 1 T 11/2015 od 1. 12. 2020 do 4. 5. 2021,
- 3) sp. zn. 1 T 6/2019 od 23. 6. 2020 do 4. 5. 2021,
- 4) sp. zn. 1 T 13/2017 od 17. 10. 2020 do 21. 4. 2021,

t e d y

zaviněně porušil povinnosti soudce a ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l k á r n é p r o v i n ě n í

podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích

a z a n ě s e m u u k l á d á

kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 1 5 % n a d o b u t ř í m ě s í c ů

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích.

O d ů v o d n ě n í :

I. Průběh kárného řízení

[1] Předsedkyně Městského soudu v Praze (dále též „navrhovatelka“) podala dne 14. 5. 2021 podle § 8 odst. 2 písm. f) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále též „kárný zákon“), k Nejvyššímu správnímu soudu jakožto soudu kárnému návrh na zahájení kárného řízení proti soudci tohoto soudu JUDr. Pavlu Bendovi (dále též „kárně obviněný“ nebo „soudce“). Obvinila jej ve smyslu § 86 a § 87 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích) z toho, že jako soudce způsobil v období od 24. 4. 2019 do 4. 5. 2021 nedůvodné průtahy v celkem čtyřech trestních věcech specifikovaných v kárném návrhu a ve výroku tohoto rozhodnutí.

[2] K věci pod bodem 1 (sp. zn. 1 T 2/2015; znásilnění dítěte mladšího 15 let – ke dni podání návrhu už 22leté ženy s údajným způsobením těžké újmy na zdraví) navrhovatelka konkrétně uvedla, že v ní bylo nutné od 28. 1. 2016 postupovat s největším urychlením jako ve věci vazební a vzhledem ke stáří, charakteru trestné činnosti a zásadní procesní vadu spočívající v nesprávném provedení důkazu výsledkem poškozené bylo i v roce 2020 naprosto nutné postupovat s maximálním úsilím a asertivitou. Soudce tak nepostupoval, a proto dle navrhovatelky zatížil řízení průtahy od 24. 4. 2019 do 4. 5. 2021, kdy bylo po návratu spisu z odvolacího soudu (24. 11. 2020) nařízeno hlavní líčení.

[3] Ve věci pod bodem 2 (sp. zn. 1 T 11/2015; zvláště závažný zločin podvodu) bylo podle navrhovatelky nutné postupovat s největším urychlením jako ve věci vazební od 1. 9. 2016. S ohledem na stáří věci bylo zapotřebí činit úkony samostatně a koncentrovaně, avšak kárně obviněný nařídil poslední hlavní líčení před podáním kárného návrhu až po další z řady urgencí státního zástupce, a to v červenci 2020 na dva termíny v září 2020 (využit jen jeden), kdy bylo odročeno na dva termíny v říjnu 2020 za účelem doplnění dokazování. Konalo se však pouze jedno hlavní líčení a druhé bylo odročeno na neurčito pro pracovní neschopnost předsedy senátu. Poté se soudce k projednávání věci již nevrátil, a proto dle navrhovatelky zatížil řízení průtahy od 1. 12. 2020 do 12. 5. 2021.

[4] Ve věci bod bodem 3 (sp. zn. 1 T 6/2019; pokračující zločin podvodu) bylo dle navrhovatelky nutné postupovat s největším urychlením jako ve věci vazební od 6. 5. 2020. S ohledem na stáří věci bylo zapotřebí činit ve věci úkony, a to efektivně a velmi koncentrovaně. Kárně obviněný však takovým způsobem nepostupoval, neboť nedostal své povinnosti učinit maximum pro to, aby se v řízení bez průtahů postupovalo dále. Soudce dle navrhovatelky opakovaně připustil zmaření hlavního líčení a neověřoval opodstatněnost omluv obžalovaných (zejm. omluv založených na tvrzení o pozitivních antigenních testech obžalovaných těsně před nařízeným hlavním líčením), takže se za dva roky od podání obžaloby (6. 5. 2019) nedopracoval ani k jejímu přednesu. Z uvedených důvodů dle navrhovatelky zatížil kárně obviněný řízení průtahy od 23. 6. 2020 do 12. 5. 2021.

[5] Ve věci pod bodem 4 (sp. zn. 1 T 13/2017, vyloučeno ze sp. zn. 1 T 9/2013; zločin úvěrového podvodu) bylo dle navrhovatelky nutné postupovat s největším urychlením jako ve věci vazební od 29. 8. 2014. Vzhledem ke značnému stáří věci (téměř sedm a půl let ke dni podání návrhu) bylo zapotřebí ve věci činit úkony, a to samostatně a koncentrovaně. Soudce tak nepostupoval, a proto dle navrhovatelky zatížil řízení průtahy od 17. 10. 2020 (jeden měsíc od odvolání posledního termínu hlavního líčení) do 21. 4. 2021, kdy kárně obviněný nařídil nové hlavní líčení.

[6] Navrhovatelka dále konstatovala, že i přes pandemii onemocnění covid-19 a související doporučení Ministerstva spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“) a opatření navrhovatelky je potřeba trvat na tom, že věci vazební včetně věcí, jež je nutné projednávat jako vazební, musejí být projednány s největším urychlením. Zároveň soudce nemohl být v legitimním očekávání nepostižitelnosti za nečinnost z titulu doporučení ministerstva, neboť v rozhodném období své soudcovské povinnosti plnil selektivně – v některých věcech konal bez ohledu na doporučení ministerstva či opatření navrhovatelky, v jiných jimi zase zdůvodňoval nečinnost.

[7] Konkrétně k soudci navrhovatelka uvedla, že mu byly v minulosti opakovaně vytýkány průtahy v trestních věcech (mj. také ve třech věcech, které jsou předmětem jejího kárného návrhu, a to výtkou ze dne 18. 4. 2019 sp. zn. Spr 1207/2019, kterou soudce převzal dne 24. 4. 2019). Nyní projednávány průtahy s kárně obviněným řešili oba trestní místopředsedové městského soudu dne 12. 4. 2021. Soudce průtahy uznal a vůči výtkám, že je ze spisů zřejmá ztráta vůle rozhodnout, se neohrazoval.

[8] S ohledem na uvedené a na to, že kárně obviněný v rámci odvolacího senátu funguje bezproblémově, navrhovatelka navrhla, aby soudci bylo uloženo kárně opatření snížení platu o 15 % na dobu tří měsíců.

[9] Dne 21. 6. 2021 navrhovatelka a kárně obviněný doručili kárnému soudu uzavřenou dohodu o vině a kárném opatření ze dne 15. 6. 2021. V dohodě soudce prohlásil, že se dopustil skutku, jenž je mu vytýkán kárným návrhem. Dle prohlášení navrhovatelky zjištěné skutečnosti dokládají závěr, že se kárně obviněný jednání dopustil a že zaviněně porušil povinnosti soudce, čímž spáchal kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Navrhovatelka a soudce se dohodli na uložení kárného opatření snížení platu o 15 % na dobu tří měsíců.

[10] Kárně obviněný ve svém vyjádření uvedl, že si nevolí obhájce a že s ním byly výsledky проверки v trestních věcech, v nichž jsou shledávány průtahy, projednány a měl možnost se k výtkám vyjádřit. Svého pochybení si je soudce plně vědom, uznává nesprávnost svého postupu a to, že jeho jednání vykazuje všechny znaky kárného provinění dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Dále kárně obviněný konstatoval, že si uvědomuje problémy, které svým jednáním způsobil, přičemž si uvědomuje také to, že svým jednáním do jisté míry poškodil i dobré jméno městského soudu. Jeho pochybení byla způsobena tím, že nedokázal dostatečně skloubit práci v prvostupňové a odvolací agendě. Soudce doplnil, že ve věci 1 T 13/2017 (bod 4 návrhu) již byl dne 11. 5. 2021 vydán rozsudek, jenž také nabyl právní moci. Pokročil rovněž s věcí 1 T 2/2015 (bod 1 návrhu), v níž proběhla hlavní líčení ve dnech 31. 5. a 4. 6. 2021, která byla s ohledem na rozsah dokazování odročena ještě na 18. a 25. 6. 2021.

[11] Na základě upozornění předsedy kárného senátu ze dne 30. 9. 2021 navrhovatelka dne 7. 10. 2021 doručila novou dohodu o vině a kárném opatření z téhož dne a navrhla její schválení. Oproti dohodě původní se liší v tom, že ve věcech 2 a 3 bylo opraveno chybné datum, do kdy měl být soudce nečinný, tedy do 4. 5. 2021, jak byl skutek vymezen.

II. Hodnocení kárného soudu

[12] Kárný soud považuje možnost uzavřít dohodu o vině a kárném opatření za vhodné vyústění kárného řízení, protože jde o projev žádoucí sebereflexe na straně kárně obviněného soudce (viz rozhodnutí kárného soudu ze dne 15. 4. 2019 č. j. 11 Kss 8/2018 - 199, věc *Miklová*). Především v případech, kdy je kárným navrhovatelem předseda soudu, u něhož kárně obviněný soudce působí, sjednání a uzavření dohody o vině a kárném opatření posouvá vztah kárného navrhovatele a kárně obviněného do roviny spolupráce namísto postavení proti sobě stojících stran řízení. To zajisté přispěje k lepší atmosféře na pracovišti a umožní to vedení soudu lépe pracovat s kárně obviněným soudcem na odstranění nedostatků, jež jsou předmětem kárného návrhu (viz rozhodnutí kárného soudu ze dne 10. 6. 2019 č. j. 11 Kss 2/2019 - 51, věc *Parolek*).

[13] Kárný soud dále konstatuje, že schválení dohody o vině a kárném opatření nebrání, že při jejím sjednávání neměl soudce obhájce (viz rozhodnutí kárného soudu ve věci *Parolek*).

[14] Pokud se týče vymezení skutku v návrhu a v dohodě o vině a kárném opatření, to nebylo mezi stranami řízení sporné. Chyba v psaní u věci č. 2 a 3, u nichž návrh a původní dohoda uváděly datum 12. 5. 2021, do kdy měla nečinnost trvat, navzdory tomu, že návrh skutek omezoval datem 4. 5. 2021, byla v nově předložené dohodě odstraněna.

[15] Kárný soud připomíná, že průtahy v řízení obecně vnímá jako závažné kárné provinění. Zvláště problematická je zaviněná nečinnost ve větším množství věcí (viz již citované rozhodnutí kárného soudu ve věci *Miklová*). Dle rozhodovací praxe kárného soudu je závažnost průtahů zvyšována také jejich délkou a tím, pokud se týkají trestních věcí, v nichž zákon vyžaduje rychlý postup (srov. např. rozhodnutí kárného soudu ze dne 10. 5. 2021 č. j. 11 Kss 8/2020 - 138, věc *Čapek IV*). U průtahů v trestních věcech je nutné vzít v potaz rovněž to, že „bezdůvodné protahování trestního řízení má nepochybně negativní dopad jak na víru obětí trestné činnosti ve spravedlnost, tak i na práva samotných obviněných“ (rozhodnutí kárného soudu ze dne 21. 10. 2019 č. j. 11 Kss 4/2019 - 128, věc *Špička*, bod 64).

[16] V nyní projednávané věci je období, v němž se kárně obviněný dopouštěl průtahů, delší než dva roky a týká se trestních věcí, které bylo vzhledem k tomu, že se o nich vedlo před soudem již déle než rok, namísto projednat a rozhodnout s nejvyšším urychlením jako věci vazební, jak plyne z § 2 odst. 4 trestního řádu (viz též § 35 odst. 4 vnitřního a kancelářského řádu – instrukce č. 505/2001-Org). I s ohledem na výše uvedenou judikaturu kárného soudu je tudíž nutné průtahy zaviněné soudcem hodnotit jako závažné porušení povinností soudce, byť se jich dopustil v „pouhých“ čtyřech věcech.

[17] Sjednané kárné opatření snížení platu o 15 % na dobu tří měsíců není podle kárného soudu vzhledem ke skutku a jeho okolnostem zjevně nepřiměřené (viz rozhodnutí kárného soudu č. j. 11 Kss 2/2020 - 88 z 1. 6. 2020, věc *Novák*, bod 25). Při tomto posuzování zohlednil kárný soud především sebereflexi soudce, jež se dle spisu projevila už v době před podáním kárného návrhu, kdy byly se soudcem probírány výstupy z prověrky, přičemž svá pochybení a jejich dopady si uvědomoval i v průběhu celého kárného řízení. Zároveň se soudce (úspěšně) snažil ve věcech postupovat i po podání kárného návrhu, a tedy minimalizovat další dopady svého nedůsledného jednání. V daném kontextu poukazuje kárný soud také na bez nadsázky vynikající hodnocení soudce ze strany soudcovské rady městského soudu ve vztahu k jeho činnosti v rámci odvolacího senátu 9 To. Jako „velmi dobrého, pečlivého, kvalitního, pracovitého, svědomitého a spolehlivého soudce“ jej dle soudcovské rady hodnotí rovněž „starší“ předsedkyně uvedeného senátu. Soudcovská rada se dále ztotožnila s kárně obviněným v tom smyslu, že souběh výkonu agendy prvostupňové a odvolací je pro „mladší“ předsedy odvolacích senátů velmi zatěžující. Výraznou polehčující okolností je nakonec i samotné uzavření dohody o vině a kárném opatření (viz rozhodnutí kárného soudu ve věci *Novák* nebo rozhodnutí ze dne 18. 1. 2021 č. j. 11 Kss 7/2020 - 42, věc *Šemík*).

[18] Kárný soud shrnuje, že dohoda o vině a kárném opatření uzavřená mezi navrhovatelkou a soudcem vyhovuje zákonným požadavkům. Kárný soud proto dohodu schválil a v souladu s ní rozhodl o vině a kárném opatření.

Poučení: Odvolání proti tomuto rozhodnutí **n e n í** přípustné.

V Brně dne 11. října 2021

JUDr. Tomáš Langášek, LL. M.
předseda kárného senátu

